

Kum Saati 2

– Mikail Dede · 23 Haziran 2025

Çölün kumları gibi savruldu ayrılıklar,
Şarabın ateşiyle yandı her şiirim.
Toprak örttü üstüne sensizliği,
Sessizlik oldu son yatağım...

Hançerle yüreğimi, unut diyorum,
Son bir kez haykırıyorum adını.
Yıkılsın duvarlar, bitsin bu hasret,
Geceyi içip gündüzü dağıtıyorum...

Günahkâr bedenlere sarılırken,
Aşk başka günlere kaldı artık.
Sigara dumanı olup mehtaba karış,
Ağaç İle yaprak gibiyiz sonbaharda.
O rüzgâr ki Nuh'a kurtuluştı,
Bize tufan oldu, çöllere savurdu...

Aşkın kumlarında kayboldum,
Çok geç, gözlerim artık görmüyor.

Fırtınada kayboldu sesimiz,
Zamanın pençesinde yok olduk...

Şimdi arafında ayrılığın,
Haçer saplanmış yüreğime.
Sabır taşına dönen kum saati,
Rüzgâr nini söylüyor uykusuzluğuma...

Unut, küllerini savur denize,
Gözyaşlarını çöllere akıt.
Bir tutam karanfil uzat yabancıya,
Aşktan, ayrılıktan bahsetme artık.
Çünkü aşk...
Başka günlere kaldı...